

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/20/2017
Identifikačné číslo spisu: 7015201231
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7015201231.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a z členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobkyne : T.. J. B., advokátka, narodená XX. J. XXXX, bytom vS., právne zastúpená : JUDr. Zuzana Komorovská, advokátka, so sídlom kancelárie v B., B. XX, proti žalovanej : Slovenská advokátska komora, so sídlom v Bratislave, Kolárska 4, právne zastúpená: JUDr. Eva Bušová, advokátka, so sídlom kancelárie v Bratislave, Tobručká 6, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia III. Odvolacieho disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory z 15. júna 2015 sp. zn. III. ODS-32/14: 3299/2013, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 16. februára 2017 č. k. 6 S 125/2015-100, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok v Košiciach zo 16. februára 2017 č. k. 6 S 125/2015-100 m e n í tak, že rozhodnutie III. Odvolacieho disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory z 15. júna 2015 sp. zn. III. ODS-32/14: 3299/2013 a rozhodnutie VI. Disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory z 15. októbra 2014 sp. zn. DS VI.-36/14:3299/2013 z r u š u j e a v e c v r a c i a prvoinštančnému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie.
Žalobkyňa m á p r á v o voči žalovanej na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov prvoinštančného a kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „správny súd“) rozsudkom zo 16. februára 2017 č. k. 6 S 125/2015-100 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie správneho súdu“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia III. Odvolacieho disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory z 15. júna 2015 sp. zn. III. ODS-32/14: 3299/2013 (ďalej aj ako „rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy“), ktorým III. Odvolací disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory podľa ustanovenia § 59 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov s použitím ustanovenia § 34 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory potvrdil rozhodnutie VI. Disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory z 15. októbra 2014 sp. zn. DS VI.-36/14:3299/2013 (ďalej aj ako „rozhodnutie

prvoinštančného orgánu verejnej správy“), ktorým VI. Disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory uznal žalobkyňu v konaní pred súdom vinnú že :

1. po ukončení zastupovania klienta I. P. P., L., Q. M. G. XXXX/XX, XXXX U. X, Č. D. (ďalej len sťažovateľ), v trestnej veci sprenevery podľa § 248 ods. 1, 4 Tr. zák. a legalizácie príjmu z trestnej činnosti formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 252 ods. 1 písm. a/ ods. 4 Tr. zák., účinného v čase spáchania skutku, vedenej pred Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 4T 15/10, vec s klientom po skončení zastúpenia bezodkladne písomne finančne nevysporiadala,

2. klientovi ani na jeho opakovanú výzvu nevrátila zostatok ním uhradeného preddavku na odmenu advokáta, a

3. dňa 14.5.2013 písomne vyzvala sťažovateľa, aby uhradil odmenu a preddavok na ďalšiu prácu advokáta na účet, ktorý patril jej synovi, Š.A. B., ktorý nie je advokátom,

čím sa dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z., pretože porušila povinnosti advokáta uložené jej v ustanovení,

- § 11 ods. 3 Advokátskeho poriadku SAK, podľa ktorého peniaze a iné majetkové hodnoty, ktoré advokát prevzal na stanovený účel, je povinný opatrovať s odbornou starostlivosťou; nesmie ich použiť na iný než tento účel a po skončení zastúpenia ich musí vyúčtovať alebo vrátiť najneskôr v lehote 30 dní od skončenia zastupovania, ak sa s klientom písomne nedohodol inak;

- § 13 Advokátskeho poriadku SAK, podľa ktorého po skončení zastúpenia sú advokát alebo spoločnosť povinní bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať;

- § 18 ods. 2 a ods. 3 zákona o advokácii, podľa ktorého je advokát pri výkone advokácie povinný postupovať čestne, svedomito, primeraným spôsobom a tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu.

za čo jej bolo uložené podľa § 56 ods. 2 písm. c/ zákona č. 586/2003 Z. z. disciplinárne opatrenie - peňažná pokuta vo výške 10 000 eur, ktorú je disciplinárne obvinená povinná zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet SAK. Podľa § 57 ods. 5 zákona č. 586/2003 Z. z. disciplinárne obvinená je povinná zaplatiť paušálne trovy konania vo výške 352 eur do 15 dní odo dňa jeho právoplatnosti na účet SAK. Správny súd žalobkyňi právo na náhradu trov konania nepriznal, žalovanej priznal voči žalobkyňi právo na úplnú náhradu trov konania.

2. Správny súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že v konaní podľa ustanovení § 177 až § 193 Správneho súdneho poriadku a podľa ustanovení § 194 až § 198 Správneho súdneho poriadku preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy, oboznámil sa s administratívnym spisom a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

3. Ďalej správny súd uviedol, že žalobkyňa namietala nezákonnosť celého disciplinárneho konania z dôvodu, že písomnosti a rozhodnutia vo veci samej jej disciplinárne senáty nedoručovali do vlastných rúk ako fyzickej osobe disciplinárne obvinenej, ale tieto boli doručované síce do vlastných rúk, ale na adresu jej advokátskej kancelárie, ktorá ako právnická osoba nemôže byť, a ani nie je účastníkom disciplinárneho konania. Tvrdila, že splnomocnenec - koncipient L.Ú. B. síce preberal tieto zásielky, a aj jej ich odovzdával, ale tieto úkony sú vo vzťahu k riadnemu doručeniu právne neúčinné, pretože splnomocnenec bol oprávnený za žalobkyňu preberať iba zásielky adresované advokátskej kancelárii, a nie zásielky adresované na meno T.. J. B., advokátka, AK, Kuzmányho 57, Košice.

4. Správny súd následne poukázal na ustanovenie § 12 zákona č. 586/2003 Z. z. a uviedol, že je nesporné, že žalobkyňa vykonávala advokáciu samostatne ako fyzická osoba - podnikateľ. Ďalej, že podľa ustanovenia § 56 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. disciplinárnym previnením advokáta, euroadvokáta, zahraničného advokáta a medzinárodného advokáta, alebo advokátskeho koncipienta je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej z tohto zákona, alebo z predpisu komory. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že iba osoby v ňom uvedené môžu mať v disciplinárnom konaní postavenie disciplinárne obvineného, pretože iba týmto osobám je možné vytýkať zavinené porušenie povinnosti vyplývajúce zo zákona o advokácii, alebo predpisov komory. Doručovanie písomností disciplinárne obvinenému upravuje ustanovenie § 41 Disciplinárneho poriadku SAK, podľa ktorého písomnosti sa doručujú disciplinárne obvinenému alebo disciplinárne odsúdenému, a jeho zástupcovi na adresu ich sídla uvedenú v zozname advokátov vedenom komorou do vlastných rúk s úložnou lehotou 10 dní.

Podľa názoru správneho súdu, žalovaná pri doručovaní písomností, vrátane rozhodnutí v disciplinárnom konaní postupovala v súlade s citovaným ustanovením Disciplinárneho poriadku, čo jednoznačne vyplýva z údajov na doručenkách nachádzajúcich sa v spise. Zásielky boli doručované žalobkyni do vlastných rúk na adresu jej sídla, ktorá je vedená v zozname vedenou Slovenskou advokátskou komorou, čo je tiež v súlade s ustanovením § 25 ods. 2 Advokátskeho poriadku SAK, podľa ktorého písomnosť, ktorej odosielateľom sú orgány komory alebo kancelária komory, sa doručujú advokátovi na adresu jeho sídla uvedenú v zozname advokátov vedenom komorou.

5. Podľa správneho súdu žalobkyňa po začatí disciplinárneho konania si bola vedomá, že jej budú doručované písomnosti na adresu jej sídla. Na preberanie zásielok adresovaných do sídla jej advokátskej kancelárie splnomocnila advokátskeho koncipienta, a to na zásielky od akéhokoľvek odosielateľa, a tiež na zásielky doručované do vlastných rúk. Splnomocnenie udelené advokátskemu koncipientovi udelila žalobkyňa ako fyzická osoba, a nie advokátska kancelária - organizácia, tak ako to tvrdí žalobkyňa, keďže ako už bolo uvedené, žalobkyňa vykonáva advokáciu samostatne.

6. K námietke žalobkyne, že v obdobnej veci senát 7 S Krajského súdu v Košiciach právoplatne posúdil otázku doručovania zhodne s jej žalobnými námietkami, správny súd uviedol, že žalobkyňou spomínané rozhodnutie vyslovuje právny názor iného senátu správneho súdu, skutkovo i právne nie totožnej veci, a tento právny názor nie je pre rozhodovanie v preskúmvanej veci právne záväzný.

7. Napokon podľa správneho súdu ďalšie námietky žalobkyne procesného charakteru - nedodržanie dvojmesačnej lehoty na začatie disciplinárneho konania a lehota na vyjadrenie k zmene v zložení disciplinárneho senátu, správny súd nepovažoval za právne významné, t. j. za také, ktoré by mohli mať na následok v danej preskúmvanej veci vydanie nezákonných rozhodnutí. Aj podľa právnej úpravy účinnnej do 01. júla 2015 (§ 250i ods.3 Občianskeho súdneho poriadku) pri preskúmvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadal len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Táto úprava sa premietla aj do ustanovenia § 250j ods.2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku ako jeden z dôvodov zrušenia napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

8. Správny súd poukázal na ustanovenie § 191 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku a uviedol, že námietky žalobkyne by boli právne významné vtedy, ak by disciplinárne konanie bolo začaté po uplynutí prekluzívnej lehoty, alebo ak by jej prípadné námietky voči novovymenovanému členovi disciplinárneho senátu boli zamietnuté z dôvodu, že boli podané po uplynutí 5-dňovej lehoty uvedenej vo výzve. Z uvedených dôvodov sa správny súd s týmito námietkami v rozhodnutí ďalej nezaoberal.

9. Žalobkyňa v žalobe tiež namietala, že disciplinárny senát prvej inštancie vo svojom rozhodnutí neodôvodnil skutky uvedené v bode 2 a 3 výrokovej časti rozhodnutia, ktoré kvalifikoval ako disciplinárne previnenie, a zaoberal sa iba konaním uvedeným v bode 1. Rovnako v odôvodnení rozhodnutia nezohľadnil obranu žalobkyne, ktorú uvádzala vo svojich vyjadreniach adresovaných revíznej komisii. Hoci tieto námietky uviedla v podanom odvolaní, ani odvolací disciplinárny senát sa s jej obranou dostatočne nezaoberal.

10. Správny súd považoval túto námietku za nedôvodnú, pretože obidve rozhodnutia disciplinárnych senátov sa vo svojich rozhodnutiach podrobne zaoberali skutkovými okolnosťami uvedenými v bodoch 1, 2 a 3 výrokovej časti rozhodnutí, vyhodnotenie dôkazov a podrobné zdôvodnenie, v čom spočívalo porušenie povinností žalobkyne. Žalobkyňa v disciplinárnom konaní, a ani po podaní žaloby nepredložila žiadny relevantný dôkaz, predovšetkým písomnú dohodu uzavretú medzi ňou a klientom o tom, že suma 20 000 eur je zmluvne dohodnutou odmenou. V disciplinárnom konaní bol predložený ako listinný dôkaz príjmový pokladničný doklad z 30. marca 2013, ktorým Advokátska kancelária T. .J. B. potvrdzuje prijatie sumy 20 000 eur od Ing. Stanislav Svobodu na účel jeho obhajoby vo veci 4T/15/2010, ktorý dôkaz disciplinárny senát posúdil ako doklad, ktorý slúži pre daňové účely. Záver disciplinárnej komisie o tom, že suma 20 000 eur bola preddavkom na tarifnú odmenu, je tiež v súlade s ustanovením § 24 ods. 3 zákona o advokácii, podľa ktorého odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi

advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

11. Sťažovateľ dohodu uzavretú so žalobkyňou nepotvrdil, preto záver disciplinárnych senátov o tom, že po vypovedaní plnej moci klientom, bola žalobkyňa povinná sa s ním finančne vysporiadať a vrátiť zostatok uhradeného preddavku, považoval správny súd za správny, a v súlade s obsahom dôkazov zistených v disciplinárnom konaní. Žalobkyňa nespĺnila povinnosť vyplývajúcu z § 13 Advokátskeho poriadku SAK, podľa ktorého po skončení zastúpenia je advokát povinný bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať a vrátiť mu všetky doklady, ktoré mu zveril, alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal.

12. Ku skutku uvedeného v bode 3 výrokovej časti správny súd uviedol, že disciplinárny senát prvej inštancie konštatoval, že tým, že žalobkyňa požiadala klienta, aby uhradil požadovanú sumu na účet tretej osoby, ktorá nie je advokátom, konala v rozpore so svojou povinnosťou zachovávať mlčanlivosť a advokátske tajomstvo, a v rozpore s povinnosťou konať čestne, svedomito a spôsobom neznižujúcim dôstojnosť advokátskeho stavu. Požiadavku, aby sťažovateľ uhradil odmenu a preddavok na ďalšiu prácu advokáta na účet osoby, ktorá nie je advokátom, bola podľa záveru odvolacieho disciplinárneho senátu neetická a nenáležitá, pretože dovtedy žalobkyňa prevzala od klienta viac ako 20 000 eur a požadovaná suma nezodpovedala predpokladaným úkonom právnej služby v odvolacom konaní. Správny súd sa stotožnil so záverom odvolacieho disciplinárneho senátu, že požadovanie preddavkových trov obhajoby v neúmerných výškach je navyše na účet osoby, ktorá nie je advokátom, je neetické a také konanie znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu v očiach právnickej i laickej verejnosti.

13. Podľa správneho súdu tvrdenie žalobkyne, že sa disciplinárne senáty nezaoberali jej obranou, nezodpovedá obsahu odôvodnení oboch rozhodnutí. V napadnutých rozhodnutiach je výška uloženej pokuty odôvodnená rozsahom a povahou porušenej povinnosti zo strany žalobkyne, spôsobu jej konania a následku a miery zavinenia, čo je v súlade s ustanovením § 56 ods. 4 zákona o advokácii a § 26 ods. 2 Disciplinárneho poriadku SAK. Disciplinárne senáty prihliadali aj na postoj žalobkyne k disciplinárnemu previneniu, najmä na to, že žalobkyňa neprejavila žiadnu snahu finančne sa vysporiadať so svojím klientom.

14. Tvrdenie žalobkyne, že disciplinárne senáty sa neoboznámili so sťažnostným spisom a s jej námietkami, ktoré podávala ešte v priebehu šetrenia sťažností, a aj po začatí disciplinárneho konania nezodpovedajú obsahu spisu, ani obsahu odôvodnenia napadnutých rozhodnutí. Z toho dôvodu považoval správny súd žalobné námietky za neopodstatnené a nedôvodné, preto žalobu podľa ustanovenia § 190 Správneho súdneho poriadku zamietol.

15. Správny súd nepriznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania, pretože v konaní nemala úspech (ustanovenie § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku).

II.

Kasačná sťažnosť žalobkyne

16. Žalobkyňa podala riadne a včas prostredníctvom svojej právnej zástupkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 16. februára 2017 č. k. 6 S 125/2015-100 kasačnú sťažnosť (ďalej aj ako „podaná kasačná sťažnosť“ a „kasačná sťažnosť žalobkyne“), v ktorej sa domáhala aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec správneho súdu na ďalšie konanie, eventuálne aby napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie. Žalobkyňa si uplatnila náhradu trov kasačného konania.

17. V podanej kasačnej sťažnosti žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedla, že napáda kasačnou sťažnosťou rozhodnutie správneho súdu v celom rozsahu podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku - správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k

porušení práva na spravodlivý proces, § 440 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku - správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a ustanovenia § 440 ods. 1 písm. h/ Správneho súdneho poriadku - správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

18. Ďalej žalobkyňa uviedla, že žalobou podanou v tomto konaní namietala nezákonnosť disciplinárneho konania, v ktorom bola účastníkom ako disciplinárne obvinená T.. J. B., M. XX. J. XXXX, J. P. P. B. Č.. XX, B. S poukazom na skutočnosť, že disciplinárna (analogicky priestupková, alebo trestná) zodpovednosť je sankčná zodpovednosť osobnej povahy občana (nie podnikateľa evidovaného pod IČO-m), a to bez ohľadu na jeho povolanie, či funkciu, žalobkyňa namietla nezákonné doručenie návrhu na začatie disciplinárneho konania a následne rozhodnutí vo veci samej, do rúk osoby (zamestnanca L.. L. B.), ktorá nemala splnomocnenie na preberanie písomnosti za tohto obvineného občana. K tomuto žalobkyňa v žalobe poukazovala na otázku procesnej subjektivity disciplinárne obvineného - fyzickej osoby občana, ktorá je odlišnou od právneho postavenia fyzickej osoby - podnikateľa, v danom prípade advokáta, ktorá táto nesprávne vyhodnotená právna skutočnosť spôsobila procesnú vadu v disciplinárnom konaní, spočívajúcu na porušení zákona v časti povinnosti doručenia návrhu na začatie konania a príslušných meritórnych rozhodnutí do rúk disciplinárne obvineného účastníka konania, čím došlo k tomu, že do dnešného dňa nebol disciplinárne obvinenej doručený ani len návrh na začatie disciplinárneho konania tak, ako to prikazuje zákon, rovnako, disciplinárne obvinenej neboli zákonným spôsobom doručené ani meritórne rozhodnutia. Poukazovala na to, že obvinený (disciplinárne, priestupkovo, trestne) je osoba, voči ktorej bolo vznesené obvinenie titulom príslušného rozhodnutia, alebo aktu, a odsúdený je osoba, ktorej bol v následnom konaní uložený trest. Obvinený a z neho „odvodený“ odsúdený môže byť iba fyzická osoba - občan, nie subjekt evidovaný pod identifikačným číslom. Povolanie osoby obvineného (v danom prípade advokátka), funkcia, alebo iný obdobný znak je (iba) determinujúcim prvkom hmotnoprávnej povahy na určenie subjektu, ako základného znaku skutkovej podstaty príslušného disciplinárneho deliktu, nie je však vymedzením procesnej subjektivity obvineného, ktorým je vždy fyzická osoba - občan. Vychádzajúc z tejto právnej premisy, je obrana žalovanej poukazom na § 25 ods. 2 Advokátskeho poriadku SAK, v zmysle ktorého písomnosti, ktorých odosielateľom sú orgány komory alebo kancelária komory, doručované advokátovi na adresu jeho sídla uvedenú v zozname advokátov vedenom komorou, irelevantná, pretože v zmysle tohto ustanovenia sa pojednáva o komunikovaní s podnikateľským subjektom - advokátom, nie disciplinárne obvineným, čo je z pohľadu procesnoprávnej subjektivity odlišný subjekt. Žalobkyňa argumentovala tým, že v otázkach deliktového konania sa účinky doručovania spájajú so stíhaným subjektom, ktorým je vždy fyzická osoba občan, a z tohto vychádza aj právna úprava, a to tak, že v danom prípade návrh na začatie disciplinárneho konania a meritórne rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk obvineného, prípadne jeho splnomocnenca. Poukazuje na citáciu § 13 ods. 2, § 41 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SAK, ktoré pojednávajú o doručovaní písomnosti do vlastných rúk disciplinárne obvinenému a nie advokátovi, čo je práve ten podstatný právny rozdiel, ktorý má vplyv na účinky doručovania z príslušných listín podľa citovaných ustanovení. Teda poukazovala na to, že relevantným splnomocnencom v prejednávanej veci nie je splnomocnenec advokáta, ako podnikateľa, evidovaného pod IČO-m, ale bol by splnomocnenec občana T.. J. B.. Z listinných podkladov Slovenskej pošty, a. s. - Žiadosť o doplnkové a dispozičné služby, a samotného preukazu splnomocnenca, vyplýva, že L.. L. B. je splnomocnencom Advokátskej kancelárie, T.. J. B., B. Č.. XX, B., I.: XX XXX XXX. Predmetné tlačivo - Žiadosť Slovenskej pošty, a. s., doplnkové a dispozičné služby, rozlišuje subjekt fyzickej osoby - občana (stĺpec vľavo) a subjekt fyzickej osoby - podnikateľa, označovaný všeobecným pojmom organizácia (stĺpec vpravo), z ktorého bez pochyb vyplýva, že L.. L. B. mal splnomocnenie ako zamestnanec podnikateľa - Advokátskej kancelárie, T.. J. B., IČO: 31 308 707, nie však občana T.. J. B.. Z hmotnoprávneho a procesnoprávneho hľadiska, pri posudzovaní disciplinárnej (priestupkovej, alebo trestnej) zodpovednosti, teda zodpovednosti sankčného konania, ide o dva absolútne odlišné subjekty, z ktorých za disciplinárne obvinenú fyzickú osobu - občana, nemal menovaný zamestnanec zákonné splnomocnenie. K tomu žalobkyňa poukazuje, že právna forma výkonu činnosti jej advokátskej kancelárie je fyzická osoba - podnikateľ, pričom advokátska kancelária môže mať aj právnu formu právnickej osoby (napr. s.r.o.), kde je vylúčený z preberania písomnosti posudzovaného charakteru zamestnanec takejto právnickej osoby a dôsledne sa sleduje adresné doručenie takýchto zásielok do vlastných rúk konkrétneho adresáta

- disciplinárne (priestupkovo, alebo trestne) obvineného advokáta - teda občana (kde opakovane poukazuje, otázka povolenia, či funkcie advokát, má právny význam pre hmotnoprávne vymedzenie subjektu posudzovaného deliktu, nie pre otázku účinkov doručovania zásielok, zákonom určených do vlastných rúk tohto konkrétneho obvineného). Analogicky potom, pokiaľ za disciplinárne obvineného nemôže účinne prevziať (v danom prípade) návrh na začatie disciplinárneho konania, a vzišlé meritórne rozhodnutia zamestnanec (splnomocnenec) advokátskej kancelárie - právnickej osoby, rovnako ich nemôže prevziať ani zamestnanec (splnomocnenec) advokátskej kancelárie - fyzickej osoby - podnikateľa, pretože v oboch prípadoch takýto zamestnanec nemá splnomocnenie na preberanie zásielok za konkrétnu fyzickú osobu - občana, a splnomocnenie za právnickú osobu, alebo fyzickú osobu - podnikateľa, obe evidované pod IČO-m, nesubsumuje splnomocnenie za fyzickú osobu - občana. Nerovnakým posudzovaním tejto otázky u označených podnikateľských subjektoch by bol porušený princíp rovnakého zaobchádzania v príslušných právnych vzťahoch a princíp spravodlivého konania.

19. Ďalej žalobkyňa uviedla, že konštrukcia správneho súdu, ktorá je súladná s obranou žalovanej, by potom analogicky znamenala, že uznesenie o vznesení obvinenia, obžaloba, trestné rozsudky, alebo iné rozhodnutia o priestupkoch a pod., určené do rúk advokáta (exekútora, notára, znalca a pod.), boli by riadne doručené prevzatím ich zamestnancom - splnomocnencom za takýto podnikateľský subjekt. Takáto konštrukcia je v rozpore so zákonom a na túto skutočnosť v žalobe poukazovala.

20. Žalobkyňa následne poukázala na napadnuté rozhodnutie bod 47. a 48. a skonštatovala, že uvedená interpretácia je zmätočným reprodukováním žaloby a vôbec nekorešponduje s jej obsahom a právnou podstatou žaloby.

21. Podľa žalobkyne správny súd uvádza, že nezákonnosť disciplinárneho konania namietala „...pretože písomnosti a rozhodnutia vo veci samej jej neboli doručované do vlastných rúk ako fyzickej osobe disciplinárne obvinenej, ale síce do vlastných rúk, ale na adresu jej kancelárie, ktorá ako právnická osoba nemôže byť, a ani nie je účastníkom disciplinárneho konania“. K tomu žalobkyňa uvádza, že ide o nesprávnu reprodukciu jej žalobnej námietky, vyústenej do nezrozumiteľnej vety, kde ja som vôbec nenamietala to, čo je obsahom tejto zmätočnej interpretácie. V skutočnosti namietala to, že písomnosti a rozhodnutia vo veci samej, ako aj návrh na začatie konania, jej neboli doručované a doručené do vlastných rúk ako fyzickej osobe disciplinárne obvinenej - občani. Nespájala to ani s úvahou, že „síce do vlastných rúk, ale na adresu jej kancelárie, ktorá ako právnická osoba nemôže byť, a ani nie je účastníkom disciplinárneho konania“. Teda ako argument nesprávneho doručovania do vlastných rúk disciplinárne obvinenej nenamietala doručovanie do sídla advokátskej kancelárie, a už vôbec neuvádzala to, že jej advokátska kancelária je právnickou osobou, a preto nemôže byť účastníkom konania. Nikde vo žalobe takúto vadu, ani vadu miesta doručovania neuvádza, a už vôbec nedeclaruje to, aby som bola právnickou osobou a s týmto aby spájala otázku konania a doručovania. Nie je zrejmé, ako správny prišiel k tejto žalobnej konštrukcii a prečo pojednáva o právnickej osobe. Pokiaľ sa mu takáto „asociácia“ spája s použitým pojmom „organizácia“, tak uvedené bolo v jej žalobe uvádzané v kontexte (iba) listinného dôkazu - Žiadosti Slovenskej pošty, a.s., o doplnkové a dispozičné služby, ktoré tlačivo používa tento pojem na rozlíšenie fyzickej osoby - podnikateľa. Správny súd vyvodil nesprávne závery z obsahu žaloby, čím došlo k takejto modifikácii tvrdení v žalobe.

22. Správny súd ďalej v odôvodnení k tomuto bodu uvádza, že podľa tvrdenia žalobkyne, „...splnomocnenec - koncipient L. B. bol oprávnený za žalobkyňu preberať iba zásielky adresované Advokátskej kancelárii, a nie zásielky adresované na meno T. J. B., advokátka, AK, XX“. K tomu žalobkyňa uvádza, že táto časť vety je rovnako zmodifikovaná, a nemá oporu v jej žalobe, v argumentoch a v podstate namietanej právnej otázky. Nikde vo svojej žalobe neuvádza, aby „...splnomocnenec bol oprávnený za žalobkyňu preberať iba zásielky adresované Advokátskej kancelárii, a nie zásielky adresované na meno T. J. B.B., J., J., B. Č.. XX“. Skutočná žalobná námietka spočíva v absencii zákonného doručenia návrhu na začatie konania a rozhodnutí vo veci samej, do vlastných rúk disciplinárne obvinenej (občana), namiesto ktorej tieto listiny prevzal jej zamestnanec, ktorý nemal splnomocnenie na preberanie písomností určených do vlastných rúk tohto obvineného občana. To, že za disciplinárne obvinenú preberal zásielky jej zamestnanec, žalovaná vedela z údajov na návratkách

doporučených zásielok, vzhľadom k čomu mal účinky riadneho doručenia preskúmať a overiť, pretože je jeho úradnou povinnosťou skúmať, či sú splnené príslušné podmienky konania. Navyiac, na vadu splnenia podmienok konania bola žalovaná upozornená mailovým podaním pred skončením odvolacieho konania, napriek čomu žiadnu procesnú vadu nezhladla.

23. Následne žalobkyňa poukázala na bod 50 napadnutého rozhodnutia a uviedla, že v konaní nerozporuje miesto doručovania, ale spôsob a teda účinky doručenia. V danom prípade nebol naplnený zákon, aby príslušné listiny boli doručené do vlastných rúk disciplinárne obvineného, ale boli doručené do rúk zamestnanca „organizácie“ patriacej tejto osobe, ktorá osoba pre účely doručovaných listín tomuto obvinenému občanovi, nemala splnomocnenie.

24. Ďalej žalobkyňa poukázala na bod 51 napadnutého rozhodnutia a uviedla k prvým dvom vetám, že táto úvaha je znova mimo právnej otázky podanej žaloby, pretože správny súd vec vybavuje, akoby vybavoval doručovanie do vlastných rúk advokáta - „organizácie“, pričom tu ide o doručovanie do vlastných rúk disciplinárne obvineného - občana, ktorý nespomocnil koncipienta na preberanie zásielok určených do jeho vlastných rúk. Správny súd celú vec prejednáva tak, že koná akoby o žalobe a žalobnej námietke advokáta - fyzickej osoby - podnikateľa, a nie o žalobe a žalobnej námietke fyzickej osobe - občana. K tretej vete, že „splnomocnenie udelené advokátskemu koncipientovi udelila žalobkyňa ako fyzická osoba, a nie advokátska kancelária - organizácia, tak, ako tvrdí žalobkyňa, keďže ako už bolo uvedené, žalobkyňa vykonáva advokáciu samostatne“, uvádza, že takúto námietku v žalobe neuvádzala (ide o súdom vyprodukovanú modifikáciu jej žalobnej námietky) a skutočnou žalobnou námietkou je práve opak tejto konštrukcie. V skutočnosti teda uvádzala tú okolnosť, že splnomocnenie udelené advokátskemu koncipientovi udelila nie ako fyzická osoba (občan), ale ako advokátka, advokátska kancelária - podnikateľ „organizácia“ podľa pojmového výrazu tlačíva Slovenskej pošty a.s., čo vyplýva z vyššie označenej listiny Slovenskej pošty, a.s., a samotného splnomocnenia. To, že vykonáva advokáciu samostatne nemá s vecou žiaden právny súvis, a nie je zřejmé, čo touto úvahou, navyiac k nie jej žalobnej námietke, chcel správny súd vyjadriť. Iba na margo uvádza, že vychádzajúc zo zmatečnej konštrukcie správneho súdu, že „splnomocnenie udelené advokátskemu koncipientovi udelila ako fyzická osoba, a nie advokátska kancelária - organizácia“, potom by všetky zásielky, ktoré zamestnanec preberal za advokátsku kanceláriu - „organizáciu“, trpeli absenciou riadneho doručenia, súčasne s týmto by som konala v rozpore so zákonom, pretože by som ho vedome riadne nespomocnila pre účely fyzickej osoby - podnikateľa a pod. Je evidentné, že správny súd nerozlišuje fyzickú osobu - podnikateľa a fyzickú osobu - občana a moju žalobu zmodifikoval do úplne iného znenia a významu, než je v skutočnosti. Správny súd vyvodil nesprávne závery z obsahu jej žaloby, čím došlo k zmatečnej modifikácii jej tvrdení a k nesprávnemu rozhodnutiu.

25. Žalobkyňa tiež poukázala na bod 52 napadnutého rozhodnutia a uviedla, že poukazovaná vec je v otázke doručovania do vlastných rúk disciplinárne obvinenému, ako aj v otázke absencie označenia podkladov, z ktorých disciplinárne orgány vychádzali pri svojich rozhodnutiach, absolútne totožná s prejednanou vecou (v týchto dvoch otázkach). Otázka právneho - procesného postavenia obvineného, či už disciplinárne, priestupkovo, alebo trestne, je vždy rovnaká, či u exekútora, notára, advokáta, znalca, sudcu a podobne. Opak by bol v rozpore s článkom. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, pokiaľ by sa na procesné postavenie obvineného vzťahovali „kritéria“ podľa jeho profesie (alebo pohlavia, rodu, alebo iných nie zřejmých znakov), teda bez opory v zákone, ako to poníma správny súd.

26. Podľa žalobkyne v samotnom konaní pred správnym súdom došlo k porušeniu zákona tiež v tom, že správny súd sa v poukazovaných právnych otázkach (doručovanie do vlastných rúk disciplinárne obvinenému a označenie podkladov, z ktorých orgán vychádza vo svojom rozhodnutí) nevysporiadal s priloženým rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7 S 15/2014, a jeho odmietnutie riadne neodôvodnil.

27. Keďže otázku vady doručenia príslušných listín považuje žalobkyňa za primárnu v posudzovanom disciplinárnom konaní, bez vyriešenia ktorej nie je možné skúmať ostatné namietané otázky, resp. je to potom právne irelevantné, poukazuje tiež na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zo dňa

20. septembra 2011, sp. zn. 3 Sžo 13/2011, v zmysle ktorého je podľa § 29 ods. 2 písm. g/ zákona č. 507/2001 Z .z. o poštových službách v znení neskorších predpisov, poskytovateľ služby povinný dodávať poštové zásielky s odbornou starostlivosťou a v lehote zodpovedajúcej druhu poštovej zásielky a spôsobu jej dodávania podľa poštových podmienok. Postup pri doručovaní poštových zásielok je upravený v Poštových podmienkach, ktoré v časti „Úradná zásielka - vnútroštátny styk“ upravujú okrem iného aj dodávanie úradných zásielok (bod 5) a vo „Všeobecnej časti -vnútroštátny styk“ aj dodávanie zásielok adresátom a oprávneným prijímateľom (bod 18), konkrétne kto je oprávneným prijímateľom zásielky adresovanej organizácii a taktiež predloženie dokladu, preukazujúceho oprávnenie konať v mene organizácie (bod 18.4.). Z uvedeného, a z označenia doručovaných zásielok v tejto veci, ohľadne návrhu na začatie disciplinárneho konania, ako aj meritórnych rozhodnutí vyplýva, že predmetné zásielky boli adresované a doručované podnikateľovi, s označením T. J. B., advokátka, advokátska kancelária, na ktorý tento subjekt mal L. L. B. zákonné splnomocnenie, a teda z pohľadu poštových predpisov, zásielky mu boli vydané a ním prevzaté oprávnené, a to za „organizáciu“. Uvedené však bolo nesprávnym úradným postupom zo strany disciplinárnych orgánov pri doručovaní disciplinárne obvinenej, pretože správne mala byť zásielka označená (iba) na meno tejto disciplinárne obvinenej, kde na obálke doručovanej zásielky nemalo byť (súčasne) označenie advokátka, resp. advokátska kancelária, nakoľko tento údaj je v danom prípade hmotnoprávnej povahy a právne podstatný pre vymedzenie subjektu posudzovaného skutku (deliktu), nie však pre procesnú otázku doručovania obvinenému. Táto nesprávnosť na strane disciplinárnych orgánov, a to nerozlíšenie doručovania advokátovi a disciplinárne obvinenému, spôsobila vadu v doručovaní, kde zamestnanec „organizácie“ prevzal zásielku určenú inak do vlastných rúk disciplinárne obvinenej, avšak bez zákonného splnomocnenia. Uvedené nie je v rozpore, resp. je právne irelevantné vo vzťahu k § 25 ods. 2 Advokátskeho poriadku, podľa ktorého sú písomnosti, ktorých odosielateľom sú orgány komory alebo kancelária komory, doručované advokátovi na adresu jeho sídla uvedenú v zozname advokátov, pretože v zmysle tohto ustanovenia sa pojednáva o doručovaní advokátovi - podnikateľovi, pričom v prejednávanej otázke ide o doručovanie disciplinárne obvinenému, v zmysle § 13 ods. 2, § 41 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SAK, ktorá osoba už nie je fyzická osoba - podnikateľ, o ktorej pojednáva § 25 ods. 2 Advokátskeho poriadku, ale fyzická osoba - občan. Práve nesprávne právne posúdenie tejto otázky aj v súdnom konaní, uvedené v bode 50. napadnutého rozhodnutia, že zásielky (s listinami ohľadne disciplinárneho konania, určenými do vlastných rúk disciplinárne obvinenej), boli správne zasielané v zmysle § 25 ods. 2 Advokátskeho poriadku, pretože boli zasielané advokátke do sídla jej advokátskej kancelárie. Takýto výklad zákona v otázke doručovania obvinenému je nesprávny. Následné tvrdenie v bode 51. napadnutého rozsudku, že splnomocnenie som zamestnancovi L. L. B. udelila ako fyzická osoba, a nie ako advokátska kancelária - organizácia, je absolútne v rozpore so skutkovým stavom, s mojim tvrdením, a listinným dôkazom Slovenskej pošty, a.s., pretože práve skutočnosť je taká, že splnomocnenie som zamestnancovi L. L.G. B. udelila ako advokátska kancelária - organizácia, nie ako fyzická osoba - občan. Táto nesprávna interpretácia reálneho skutkového stavu veci spôsobila nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, ako aj nezákonnosť napadnutých rozhodnutí disciplinárnych senátov, ktoré vzišli z nezákonného konania, v ktorom neboli splnené podmienky konania už vtom, že návrh na začatie disciplinárneho konania nebol doručený do vlastných rúk disciplinárne obvinenej, a následne v zmysle zákona neboli doručené ani meritórne rozhodnutia do vlastných rúk tejto disciplinárne obvinenej a následne disciplinárne odsúdené. Všetky tieto listiny boli doručené osobe bez patričného splnomocnenia. Celé konanie trpí vadou, vzišlou z tu namietanej okolnosti.

III.

Vyjadrenie žalovanej k podanej kasačnej sťažnosti

28. K podanej kasačnej sťažnosti sa žalovaná vyjadrila listom z 19. júla 2017 a uviedla, že navrhuje podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku kasačnú sťažnosť zamietnuť, pretože považuje kasačnú sťažnosť za nedôvodnú. Žalovaná ďalej uviedla, že zotrváva na svojich skorších vyjadreniach v prejednávanej veci.

29. Podľa žalovanej, žalobkyňa všetky jej patriace procesné práva ako v konaní pred správnym súdom ako aj orgánmi verejnej správy mohla v plnej miere uskutočňovať a aj ich uskutočňovala. Z obsahu

predložené disciplinárneho a sťažnostného spisu je zrejmé, ako na to poukázala i žalovaná v písomných podaniach, že žalobkyňa sa oboznámila s obsahom proti nej podanej sťažnosti jej klientom, bol jej doručený návrh na začatie disciplinárneho konania, bola na disciplinárne pojednávanie riadne predvolaná. Rovnako v priebehu súdneho konania boli dodržané procesné postupy a preto jej právo na spravodlivý proces nebolo porušené, takže dôvod podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku nie je daný.

30. Ďalej žalovaná uviedla, že správny súd v napadnutom rozhodnutí podrobne odôvodnil, na základe akých preukázaných skutkových zistení a v nadväznosti na ktoré zákonné ustanovenia dospel k právnomu posúdeniu veci, ktoré bolo podkladom jeho rozhodnutia. Žalovaná je tohto názoru, že právne posúdenie veci bolo správne.

31. Podľa žalovanej ani dôvod podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. h/ Správneho súdneho poriadku nie je daný. Proti rozhodnutiam disciplinárnych senátov žalovanej boli v niektorých prípadoch podané žaloby o preskúmanie týchto rozhodnutí. Rozhodujúce správne súdy v prípadoch, keď poštovú zásielku obsahujúcu návrh na začatie disciplinárneho konania prevzal splnomocnený zástupca - nepovažovali prevzatie návrhu splnomocneným zástupcom za nezákonné. Žalovaná v tejto súvislosti poukázala na niekoľko rozhodnutí správnych súdov a skonštatovala, že správny súd sa v prejednávanej veci neodklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

IV.

32. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 a ods. 2 Správneho súdneho poriadku v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

33. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánu verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

34. Podľa ustanovenia § 177 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

35. Podľa ustanovenia § 178 ods. 1 Správneho súdneho poriadku žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

36. Podľa ustanovenia § 438 ods. 1 Správneho súdneho poriadku kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

37. Podľa ustanovenia § 454 Správneho súdneho poriadku na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

38. Podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

39. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a/ Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil,

že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenie § 440 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 441 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne je dôvodná.

V.

Právny názor kasačného súdu

40. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalovaného orgánu verejnej správy podanej proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým správny súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia III. Odvolacieho disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory z 15. júna 2015 sp. zn. III. ODS-32/14: 3299/2013, ktorým III. Odvolací disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory podľa ustanovenia § 59 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov s použitím ustanovenia § 34 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory potvrdil rozhodnutie VI. Disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory z 15. októbra 2014 sp. zn. DS VI.-36/14:3299/2013, ktorým VI. Disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory uznal žalobkyňu v konaní pred súdom vinnú že:

1. po ukončení zastupovania klienta Ing. Stanislava Svobodu, MBA, bytom Na ostrohu 1977/39, 1600 Praha 6, Česká republika (ďalej len sťažovateľ), v trestnej veci sprenevery podľa § 248 ods. 1, 4 Tr. zák. a legalizácie príjmu z trestnej činnosti formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 252 ods. 1 písm. a/ ods. 4 Tr. zák., účinného v čase spáchania skutku, vedenej pred Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 4T 15/10, vec s klientom po skončení zastúpenia bezodkladne písomne finančne nevysporiadala,

2. klientovi ani na jeho opakovanú výzvu nevrátila zostatok ním uhradeného preddavku na odmenu advokáta, a

3. dňa 14.5.2013 písomne vyzvala sťažovateľa, aby uhradil odmenu a preddavok na ďalšiu prácu advokáta na účet, ktorý patril jej synovi, Š.A. B., ktorý nie je advokátom, čím sa dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z., pretože porušila povinnosti advokáta uložené jej v ustanovení,

- § 11 ods. 3 Advokátskeho poriadku SAK, podľa ktorého peniaze a iné majetkové hodnoty, ktoré advokát prevzal na stanovený účel, je povinný opatrovať s odbornou starostlivosťou; nesmie ich použiť na iný než tento účel a po skončení zastúpenia ich musí vyúčtovať alebo vrátiť najneskôr v lehote 30 dní od skončenia zastupovania, ak sa s klientom písomne nedohodol inak;

- § 13 Advokátskeho poriadku SAK, podľa ktorého po skončení zastúpenia sú advokát alebo spoločnosť povinní bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať;

- § 18 ods. 2 a ods. 3 zákona o advokácii, podľa ktorého je advokát pri výkone advokácie povinný postupovať čestne, svedomito, primeraným spôsobom a tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. za čo jej bolo uložené podľa § 56 ods. 2 písm. c/ zákona č. 586/2003 Z. z. disciplinárne opatrenie - peňažná pokuta vo výške 10 000 eur, ktorú je disciplinárne obvinená povinná zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet SAK. Podľa § 57 ods. 5 zákona č. 586/2003 Z. z. disciplinárne obvinená je povinná zaplatiť paušálne trovy konania vo výške 352 eur do 15 dní odo dňa jeho právoplatnosti na účet SAK.

-

41. Spornou otázkou v prejednávanej veci je, či prvoinštančný orgán verejnej správy - VI. Disciplinárny

senát Slovenskej advokátskej komory a následne žalovaný orgán verejnej správy - III. Odvolací disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory, doručovali riadne písomnosti žalobkyni v postavení disciplinárne obvinenej a následne disciplinárne odsúdenej v disciplinárnom konaní v zmysle § 41 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory.

42. Podľa ustanovenia § 41 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory písomnosti sa doručujú disciplinárne obvinenému alebo disciplinárne odsúdenému, a jeho zástupcovi na adresu ich sídla uvedenú v zozname advokátov vedenom komorou do vlastných rúk s úložnou lehotou 10 dní.

43. Kasačný súd z pripojených administratívnych spisov (z pripojených doručení) zistil, že návrh na začatie disciplinárneho konania proti žalobkyni bol doručovaný na adresu „T. J. B. J., J. B. XX, XXX XX B. a prevzatý bol 12. júna 2014, pričom prevzatie písomnosti na doručeníke potvrdil svojim podpisom koncipient žalobkyne. Ďalej, že rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy bolo doručované na adresu : „T. J. B. J. J. B. XX XXX XX B. X“ a prevzaté bolo 02. decembra 2014, pričom prevzatie písomnosti na doručeníke potvrdil svojim podpisom koncipient žalobkyne, pričom k podpisu pripojil poznámku „spln“. Rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy bolo doručované na adresu „T. J. B. J., J. B. XX XXX XX B., a prevzaté bolo 03. septembra 2015, pričom prevzatie písomnosti na doručeníke potvrdil svojim podpisom koncipient žalobkyne a cez pomlčku k podpisu uviedol poznámku „spln“. V administratívnom spise sa nenachádza žiadne splnomocnenie žalobkyne na zastupovanie v disciplinárnom konaní alebo splnomocnenie na doručovanie písomností v disciplinárnom konaní.

44. Z právnej konštrukcie ustanovenia § 41 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory vyplýva, že miestom doručovania písomností je adresa sídla uvedená v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou. Uvedené žalobkyňa (ani žalovaná) nespochybňujú. Písomnosti boli aj podľa názoru kasačného súdu v disciplinárnom konaní vedenom proti žalobkyni správne doručované na jej adresu sídla uvedenú v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou - Kuzmányho 57 040 01 Košice 1.

45. Sporným však je výklad spôsobu doručovania, ktorým je v zmysle ustanovenia § 41 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory doručovanie do vlastných rúk s úložnou lehotou 10 dní. Žalobkyňa (a ani žalovaná) v prejednávanej veci nespochybňujú, že žalobkyňa udelila svojmu zamestnancovi - koncipientovi splnomocnenie na preberanie všetkých zásielok (aj zásielok do vlastných rúk) doručovaných do sídla výkonu jej advokácie - advokátskej kancelárie, na tlačive Slovenskej pošty, a. s.. Účelom udelenia tohto splnomocnenia bolo bezpochyby zabezpečiť riadny výkon advokácie žalobkyne.

46. V prejednávanej veci však žalobkyňa nevystupovala ako advokátka v rámci výkonu svojej advokácie ale vystupovala ako disciplinárne obvinená, neskôr disciplinárne odsúdená (so statusom advokátky) a písomnosti, ktoré jej boli doručované, jej boli doručované v disciplinárnom konaní proti nej vedenom, ktoré je svojou povahou trestným konaním v zmysle článku 6 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd. Kasačný súd je preto toho názoru, že všetky písomnosti, ktoré sa týkali výkonu advokácie žalobkyne (prípadne aj iné písomnosti) mohol na základe udeleného splnomocnenia prebrať jej zamestnanec - koncipient, avšak písomnosti, ktoré boli advokátke doručované v rámci proti nej vedeného disciplinárneho konania, nemal oprávnenie prebrať jej splnomocnenec, ale mali jej byť adresované do vlastných rúk alebo jej splnomocnencovi, ktorého by si zvolila na zastupovanie v disciplinárnom konaní (obdobne aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7 S 15/2014). Na základe uvedeného preto kasačný súd konštatuje, že disciplinárne obvinenej advokátke - žalobkyni, boli neúčinne doručované všetky písomnosti v rámci proti nej vedeného disciplinárneho konania, čo zakladá dôvod pre zrušenie tak rozhodnutia III. Odvolacieho disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory z 15. júna 2015 sp. zn. III. ODS-32/14: 3299/2013 ako aj rozhodnutia VI. Disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory z 15. októbra 2014 sp. zn. DS VI.-36/14:3299/2013.

47. Podľa ustanovenia § 462 ods. 2 Správneho súdneho poriadku ak kasačný súd dospeje k záveru, že

napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy nie je v súlade so zákonom, a krajský súd žalobu zamietol, môže rozhodnutie krajského súdu zmeniť tak, že zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie.

48. Podľa ustanovenia § 191 ods. 3 písm. a/ Správneho súdneho poriadku ak správny súd zrušuje napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie žalovaného, v závislosti od okolností môže na návrh žalobcu súčasne zrušiť aj rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, ktoré mu predchádzalo.

49. Podľa ustanovenia § 191 ods. 4 veta prvá Správneho súdneho poriadku ak správny súd zrušuje rozhodnutie alebo opatrenie, podľa okolností môže aj bez návrhu súčasne vysloviť, že vec sa vracia na ďalšie konanie žalovanému, prípadne orgánu verejnej správy podľa odseku 3.

50. Keďže VI. Disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory a III. Odvolací disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory postupovali v konaní o disciplinárnom previnení žalobkyne na základe nesprávneho právneho posúdenia vo vzťahu k účinnému doručovaniu písomností žalobkyni - disciplinárne obvinenej, bol daný dôvod pre zrušenie rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy a prvoinštančného orgánu verejnej správy podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. c/ Správneho súdneho poriadku.

51. Kasačný súd z uvedených dôvodov rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 16. februára 2017 č. k. 6 S 125/2015-100 zmenil podľa ustanovenia § 462 ods. 2 Správneho súdneho poriadku tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy a rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. c/ Správneho súdneho poriadku. Vyššie uvedeným právnym názorom kasačného súdu je v zmysle ustanovenia § 191 ods. 6 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 469 Správneho súdneho poriadku správny súd aj orgány verejnej správy viazaný.

VI.

Trovy konania na správnom súde a kasačnom súde

52. O trovách konania na správnom súde a na kasačnom súde rozhodol kasačný súd podľa ustanovenia § 467 ods. 1 a ods. 2 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovením § 175 ods. 1 Správneho súdneho poriadku tak, že úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanej úplnú náhradu dôvodne vynaložený trov konania na správnom súde a kasačnom súde. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže jej zo zákona za tohto výsledku konania neprináleží.

53. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.